

Versie: 3 augustus 2020

N.V. Rotterdamsche Tramweg Maatschappij

© Allan Kleiweg

Tijd.art. Slippertje

Wie in de geschiedenis van de RTM duikt, komt soms onverwachts een pareltje tegen. Zo ook onderstaand bericht over een ontsporing zonder slachtoffers maar met grote gevolgen. Het artikel is van een onbekende redacteur, en is voor uw leesgemak hier integraal overgenomen uit het dagblad 'De Tijd' van zaterdag 3 november 1956, inclusief tussenkoppen, volzinnen en enkele eventuele schrijf-, stijl-, tik- of zetfouten.

Einde van “De Moordenaar” in zicht ? – Slippertje op de rechte weg

Ze zijn er nog wel, die honkerde-bonkertrammetjes met een trouwhartig dampende locomotief voorop en dan drie of vier huppelende houten rijtuigjes. Ze zijn er nog, maar hun dagen lijken geteld. Overal waar snelheid en comfort een overheersende rol willen spelen, vervluchtigt geleidelijk aan de stoom van die brave Bello's en wordt hun gemoedelijke fluittoon zeldzaam. Romantische naturen mogen dit van harte bejammeren, de tijd blijft nu eenmaal niet stilstaan. En zo schijnt het, dat ook aan de praktijken van “de moordenaar” spoedig een eind zal komen. “De moordenaar” is het trammetje van Rotterdam naar de eilandengroep ten zuiden van de stad, een oerknus vervoermiddel, dat echter onder een zwaar odium voortkruipt. Daar duidt de bijnaam al op. Er worden onderweg namelijk nogal wat onbewaakte overwegen gepasseerd, waar vroeger tal van ongelukken gepasseerd zijn. Maar onlangs is de reputatie van het stoomtrammetje opnieuw aangetast en wel in die mate, dat nu het voortbestaan van “de moordenaar” op het spel staat. Enkele weken geleden liep een oude locomotief met vier wagons op de Dordtse Straatweg bij Rotterdam zomaar uit de rails, notabene op een recht stuk weg. Dat er in een bocht eens een slippertje wordt gemaakt, alla, daar valt in te komen, maar bedenkelijker worden afwijkingen van het rechte spoor. Zo bedenkelijk, dat op verzoek van de Rotterdamse officier van justitie de toestand van de rails en van het rollend materieel onder een juridische loupe is genomen.

De baan bleek zich in een allesbehalve florissante conditie te bevinden. De ontsporing bleek te wijten aan doorgeroeste railstaven en gedeeltelijk vermolmde dwarsliggers. Bovendien ontbraken op diverse punten van het traject moeren en bouten om de rails op hun plaats te houden, zelfs op een brug over een sloot. Het is nu duidelijk geworden, dat het onderhoudswerk lange tijd verwaarloosd is, of ondeskundig uitgevoerd. Passagiers hebben derhalve ongeweten jarenlang risico gelopen van ernstiger ongevallen dan nu is gebeurd. Er

werd bij de ontsporing op de Dordtse Straatweg niemand gewond. Inmiddels is het trammetje weer gaan rijden, met een van hogerhand opgelegde maximumsnelheid van tien kilometer.....

Er is een onpartijdige commissie ingesteld met de opdracht rapport uit te brengen over de toestand van de baanvakken van de Rotterdamse Tramweg Maatschappij, de (eeuwige) concessiehouder in de eilandenstreek. De uitslag belooft niet zo gunstig uit te vallen. De R.T.M., die in 1953 haar 75-jarig bestaan herdacht, verzorgde vroeger ook het vervoer in Rotterdam zelf, maar deed in 1904 het stadsnet over aan de toen opgerichte Rotterdamse Electriche Tramweg Maatschappij, en legde zich daarna vooral toe op de exploitatie op de eilanden. Niet alleen door middel van “de moordenaar”, want het behoort gezegd, dat de R.T.M. in de loop der jaren uitstekende bussen op de diensten heeft ingezet die aan alle redelijke eisen voldoen. En het trammetje heeft nu wel een slechte naam, maar als vervoermiddel bewees hij toch vele diensten. Behalve ’t deskundig onderzoek, dat als een zwaard van Damocles boven “de moordenaar” hangt, bedreigt nog een ander gevaar het ongerepte voortbestaan van de maatschappij. De Rotterdamse wethouder van Bedrijven, de heer E.H. van den Brule, heeft namelijk verklaard dat Voorne, Putten en Rozenburg binnen de kortst mogelijke tijd gerekend en behandeld dienen te worden als Rotterdams vervoersgebied. Hij en de directie van de R.E.T. zouden de afloop van de affaire nauwlettend volgen, zo verzekerde de wethouder. Uit deze woorden mag men concluderen, dat het de bedoeling van Rotterdam is om op de genoemde eilanden een concessie te verwerven ten gunste van de gemeentelijke tram en aldus voordeel te trekken uit de huidige situatie. Maar de bedreigde maatschappij heeft een eeuwigdurend exploitatierecht in het eilandengebied. En eeuwig duurt lang.

Stoomloc met tram, Dordtsestraatweg, 1953 .

Het artikel gaat hieronder verder ...

Motorrijtuig 1801 'Sperwer' met tram, 1956 .

Bronnen:

- Bron artikelen: Delpher, dagblad 'De Tijd' van 3 november 1956, bladzijde 3 . Auteur onbekend. Link naar originele publicatie: <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:011207903>
- Afbeelding 69k.1: Dordsestraatweg stoomloc - Fotograaf onbekend. Bron: www.serc.nl .
- Afbeelding 69k.2: Dordsestraatweg M 1801 met tram - Fotograaf onbekend. Bron: www.serc.nl .